

Opgericht in maart 1951

Lid van KNZV-Limburg

Beschermheer:
Drs. Loek Radix

Dirigent: Wim Schepers

Voorzitter: Wim Hendrix

Secretaris: Fer Janken
Romenkamp 51
6438 JG Oirsbeek
Tel. (046) 442 24 97
E-mail: fer@janken.nl

Penningmeester: Frank Kroese
Postbanknummer: 12 15 741
Bankgiro: 9415.63.758
T.n.v. Mannenkoor DSM•SABIC
Munstergeleen

Redactieadres : Nico Nagtzaam
Irenelaan 13
6133 BE Sittard
Tel. (046) 4518289

Vormgeving: Math de Smet

Website:
www.mannenkoor-dsm-sabic.nl

Inhoudsopgave

Woord van de voorzitter	2
Van de redactie	3
Een gewone repetitieavond	4
Poliuto	6
Uit de oude doos	7
Zweefvliegen een passie	8
Hoogtepunten seizoen 2011—2012	10
Met de neus in de boter	12
Afscheid van de kooriconen Thuur, Rie en Jan	14
Personalialia	16
Koorregels	19
Iets om de tijd te doden	20

Woord van de voorzitter

Beste leden en vrienden van het mannenkoor DSM-SABIC,
Wat geit de tied snel, een gezegde dat men steeds meer hoort onder de iets oudere generatie. Nu ik zo zit te mijmeren over de tekst van het voorwoord en de gedachte laat terug gaan naar ons jubeljaar overkomt mij dit zinnetje ook.

De diverse concerten, de Kerst, het lief en leed binnen onze koorge-meenschap, het lijkt al weer zo ver weg.

Maar toch wil ik even terugkijken. Het jubileumconcert DROMEN, PAS-SIE en ONTROERING, in de uitverkochte Stadsschouwburg was samen met de solisten een muzikale wereldreis, een uitvoering van hoog niveau. Nogmaals mijn complementen aan eenieder.

Kijk ik naar onze traditionele Kerstconcerten, in Geleen en Heerlen samen met Wendy Kokkelkoren en Martin Hurkens en het opluisteren van de H.Mis in Kerkrade dan hebben een kleine tweeduizend mensen genoten van ons en de solisten.

Dit is iets om bijzonder Trots op te zijn.

Muzikaal gezien was ons jubeljaar dus iets om GREUTJS op te zijn, maar binnen ons koor was ook veel lief, een zestal jubilarissen, en leed, het overlijden van onze mede oprichter Ben Schmitz en lid John Voorjans . Eveneens werden enige zangers getroffen door ernstige ziekten. Gelukkig zijn ze weer herstellende, laten we hopen dat ze weer snel in ons midden zijn. Ook hebben een drietal zangers om medische redenen afscheid moeten nemen. De redactie geeft hun alle aandacht.

Over redactie gesproken, fijn dat er weer enige leden zijn die door hun bijdrage de hoofdredacteurs ondersteunen.

Voor dit jaar staan weer enige leuke concerten op het programma, met solisten, maar ook met andere koren en zelfs met Fanfare's en Harmonieën.

Laten we hier samen met onze gedreven dirigent aan werken om ook deze uitvoeringen tot een happening te maken .

Met als Slogan:

Bij het mannenkoor DSM.SABIC is het nog altijd ZINGEN met PLEZIER

Veel leesgenot,

Wim Hendrix,
Voorzitter

Van de redactie

Het is alweer bijna een jaar geleden dat ons koorblad is verschenen.

Oorzaak hiervan is dat na het vertrek van Piet Hendricks uit de Info Cie we er nog steeds niet in geslaagd zijn een voorzitter en enkele leden voor deze commissie aan te trekken.

De Info commissie heeft een belangrijke uitvoerende taak bij het verzorgen van de publiciteit van het koor (kwartaaluitgave koorblad is er hier een van) en realisatie concerten.

Door het ontbreken van de Cie op dit moment worden al deze taken nu door verschillende bestuursleden uitgevoerd.

Het zal iedereen duidelijk zijn dat de diverse commissies de ruggraat van de vereniging vormen en niet alleen een essentiële ondersteuning voor het bestuur zijn maar ook de basis voor de communicatie tussen bestuur en leden.

Ook is het natuurlijk een beetje een morele verplichting van ieder lid om enige tijd in een Cie mee te draaien zodat we allemaal ons steentje bijdragen aan de realisatie van de kooractiviteiten.

De uitgave van deze editie wordt vooral mogelijk gemaakt door bijdragen van Wil Koumans , Fred Wissink en de dirigent.

Ook staat Piet Hendricks stil bij het afscheid van onze koor iconen Rie Dewaide ,Jan Celissen en Thuur Kitzen.

Afscheid door leeftijd ,horende bij ons koor en dat in de toekomst vaker zal plaatsvinden en de belangrijkste bedreiging vormt voor de continuïteit van het koor.

Wij bedanken iedereen die de uitgave van deze editie heeft mogelijk gemaakt en wensen U allen veel leesplezier.

Namens de tijdelijke redactie,

Nico Nagtzaam

Een gewone repetitieavond

Woensdagavond draai ik altijd, met hoge verwachtingen, de gratis parkeerplaats van Lindenheuvel op voor weer een zangtraining (want zo mag je het wel noemen) bij het mannenkoor DSM-SABIC.

Met veel plezier ga ik ook deze avond weer.

De weg naar het repetitielokaal in het Volkshoes loopt via het bejaardenhuis, waar ik altijd vrolijke mensen zie zitten en denk: moeten we hier niet eens nieuwe zangers proberen te rekruteren.

Enkele leden smeren reeds de keel aan de bar, bijna iedereen is altijd op tijd en klokke half acht trapt de dirigent af, als niet geopend wordt met het medisch bulletin van de zieke leden door de voorzitter.

Iedereen op hetzelfde plekje en de dirigent legt uit dat voor de geplande concerten er de nodige fantastische, doch moeilijke stukken zijn geselecteerd, die slechts met de allergrootste inzet van de zangers nog in te studeren zijn.

Indien hij ziet aankomen dat het vereiste niveau niet gehaald wordt, zal niet gearzeld worden extra repetities etc. in te lassen.

De gemiddelde leeftijd van de zangers is inmiddels bijna zeventig, maar de klank is nog steeds nauwelijks 50+ en dat moet zo blijven.

Soms wordt begonnen met inzingen en of ademhalingstechniek: I-A-O-OE-IE-AA en dat in allerlei variaties, laag, hoog hard, zacht, langzaam, vlug en Wim doet alles voor.

We leren dat ons hele lijf een klankkast is, dat de buik een grote rol speelt, de houding belangrijk, "Heren rechtop! bekken kantelen!

Let op de techniek, door de neus ademen, mond open en in de adem inzetten."

Hij heeft natuurlijk gelijk.....

Niet uit je keel maar uit je buik zingen.

We studeren nieuwe stukken in en herhalen werken die we eerder uitgevoerd hebben.

Weer zingt de dirigent alle partijen voor en in allerlei combinaties: bas/bariton, bariton/2T, bas/1T zingen we het braaf na.

Oneindig vaak wordt afgeslagen, zeker als alle partijen samen mogen zingen.

De toegepaste methode wordt door de dirigent de "papegaai" methode genoemd, gekozen omdat 80% van de zangers toch geen muziek kan lezen, dus goed luisteren, gewoon de dirigent nazingen en vooral meedoen.

Om kwart voor acht is het pauze en we begeven ons naar het café voor een versnapering, bijpraten en tanken energie voor de tweede helft. In het café is blijkbaar ontheffing van het rookverbod verleend, staat Frits achter de bar het personeel te ondersteunen om aan de vraag naar consumpties te kunnen voldoen en krijgen we de laatste stand van de voetbalwedstrijden. Die missen we, maar we hebben het er graag voor over.

“Uitgerust” gaan we na de pauze verder. Het kost duidelijk meer energie om geconcentreerd te blijven en soms wordt de relatie met de dirigent op de proef gesteld die met ongekende energie de zangers bij de les probeert te houden.

We blijven allemaal ons uiterste best doen. Beleven, denk ik, veel plezier aan de repetities en leren altijd weer.

Rond kwart voor tien wordt de repetitie afgesloten en met een voldaan gevoel gaan we naar huis, op een paar na die nog een afzakkertje nemen.

Nico Nagtzaam

*Wat is een overeenkomst tussen een stier en een zangkoor?
Ze reageren beiden op iets zwaaiends!*

*Eén van mijn vrienden vroeg of ik zin had om bij het zangkoor te komen.
Ik vroeg aan hem wat dat inhield.*

"Ja," zei hij,

*"Lekker biertjes drinken aan de toog en wat moppen vertellen."
Ik vroeg hem wanneer we dan zouden gaan zingen.*

Antwoordde hij:

"Dat doen we als we naar huis gaan".

Poliuto - toelichting

door: Wim Schepers

Opera in drie bedrijven van Gaetano Donizetti, (1797-1848)
Libretto van Salvatore Cammarano,

Salvatore Cammarano

gebaseerd op het treurspel
Polyeucte van Corneille

Gaetano Donizetti

Korte inhoud:

Mytilene, de hoofdstad van Armenie in het jaar 257.

Poliuto,(tenor) zal tot christen gedoopt worden. Zijn vrouw Paolina, (sopraan) vindt zijn geheimzinnigheid verdacht en volgt hem naar de schuilplaats van de christenen.

Nearco,(bas) hun leider, waarschuwt haar om niet verder te vertellen wat zij nu weet, om het leven van haar man niet in gevaar te brengen.

De nieuwe proconsul Severo,(bas) arriveert in Mytilene, die met Poliuto getrouwd is omdat zij vernomen had dat Severo dood was.

Haar vader,Felice,(tenor) de gouverneur van de stad, vertelt Severo dat zijn dochter getrouwd is.

Callistene,(bas) de hogepriester van Jupiter, zorgt ervoor dat Poliuto het gesprek tussen de voormalige geliefden, waarin Paolina Severo vraagt , haar met rust te laten, afluistert.

Het bericht over Nearco's gevangenneming weerhoudt Poliuto ervan iets tegen zijn vrouw te ondernemen als hij vermoedt dat zij hem bedriegt.

Om Nearco te redden vertelt Poliuto dat hij ook bekeerd is en wordt eveneens gearresteerd.

Callistene beziet dit alles met leedvermaak, het martelaarschap van de christenen.

Paolina besluit, in de liefde voor haar echtgenoot Poliuto , zijn martelaarschap te delen.

In het” **Coro d'introduzione**”, speelt de scene waarin Poliuto, in het geheim tot Christen wordt gedoopt in een van de schuilplaatsen waar de christenen hun diensten hielden.

In de beide daaropvolgende scènes, “**Celest un Aura**” en “**Allemento alla fiamma si porga**”, heeft **Callistene de hogepriester** van Jupiter het hoogste woord en tracht hij op slinkse en sluwe wijze het volk te manipuleren en op zijn hand te krijgen.

De rol van Callistene wordt gezongen door **Harry Peeters**, die deze onbekende opera bij mij introduceerde.

De opera Poliuto werd in 1838 geschreven om te worden opgevoerd in het San Carlotheater in Napels, maar de Napolitaanse censuur verbood de voorstelling op grond van het feit dat het onderwerp “te gewijd” zou zijn..

De opera werd wel in Frankrijk, Portugal en tal van andere landen, onder een andere titel, uitgevoerd.

De originele versie werd pas zeven maanden na de dood van de componist opgevoerd in het theater, waarvoor het stuk, tien jaar tevoren, geschreven was.

De opera werd in 1960 opnieuw ontdekt en uitgevoerd aan de Scala van Milaan, met zeer groot succes en een geweldig optreden van sopraan Maria Callas en tenor Franco Corelli.

Uit de oude doos: Het koor in 1964

onderste rij tweede van links: Pierre Storcken, bovenste rij uiterst links Jan Cellissen. Midden met bril Fons Offermans vijfde van rechts Louis Maesen, uiterst rechts Heinz Albrecht.

Zweefvliegen, een passie

door: Wil Koumans

Mag me even voorstellen:

Ik ben Wil Koumans en gedurende 42 jaar getrouwd met Annie en heb twee zoons, een schoondochter en een kleinzoon. Na 47 jaar gewerkt te hebben o.a. 22 jaar bij DSM, ben ik al 5 jaar gepensioneerd en sinds 9 maanden lid van het koor.

Mijn hobby's zijn: fietsen, schaatsen, meespelen/zingen in de Lènjtheuvelse Revue en uiteraard het zingen bij ons koor. Ik heb nog nooit in een koor gezongen maar ik vind het nu al jammer dat ik er niet veel vroeger mee ben begonnen.

Mijn grote passie is het zweefvliegen en het uitvoeren van onderhoudswerkzaamheden aan zweefvliegtuigen.

Wat is zweefvliegen? Zweefvliegen is vliegen zonder voortstuwingsinstallatie.

Bij het zweefvliegen maakt de vlieger gebruik van thermiek en stijgt in een thermiekbel op tot aan de wolkenbasis. Hij heeft dus geen motor aan boord en het vliegen gebeurt dus alleen maar met behulp van natuurkundige wetten. Wat is nu thermiek? De zon verwarmt de aarde en niet zoals bijna iedereen denkt de lucht. De aarde geeft vervolgens deze warmte af aan de lucht en aangezien de warme lucht lichter is dan koude lucht stijgt deze op. Tijdens het opstijgen koelt de lucht af, zet uit en hierbij wordt het kleine belletje een grote bel. Aangezien koude lucht minder vocht kan bevatten, condenseert op den duur de waterdamp in de bel en vormt een wolk. We noemen dit een cumuluswolk. Onder elke cumuluswolk zit dus een thermiekbel en hiervan maak je als zweefvlieger gebruik. Het vliegtuig wordt opgetrokken door een lier waarop een kabel van 1200 m lengte is gemonteerd. Je kunt het vergelijken met het oplaten van een vlieger. Met een snelheid van 100 km/h word je opge- lierd tot een hoogte van 500 m en na het ontkoppelen ga je opzoek naar thermiek.

Er zijn diverse manieren om thermiek te vinden:

Je kijkt voor de start naar de stand van de zon, de wolken en de richting van de wind. Ook roofvogels die, zonder de vleugels te bewegen, rondjes draaien zijn een indicatie voor het vinden van thermiek. Aan de hand hiervan bepaal je de richting waarheen je vliegt. Kom je in een thermiekbel dan voel je dit het eerst met je billen want opstijgende lucht is meer in beweging dan rustige lucht.

Ook zit er in het vliegtuig een stijg en daalsnelheidsmeter (we noemen dit een variometer) die begint te piepen als je door een bel vliegt. In de bel ga je draaien en probeer je in de kern te komen want daar zit het sterkste stijgen.

Met de opstijgende lucht word je mee omhoog genomen, dit gaat soms met 3 tot 4 m/sec. Het stijgen in de bel is te vergelijken met de schroefdraad van een kurkentrekker, je blijft maar draaien tot bovenin. Vlak onder de wolkenbasis verlaat je de bel en vlieg je naar je volgende doel (bel). Tijdens deze rechtlijnige vlucht verlies je hoogte dit varieert per type vliegtuig maar is gemiddeld 1000 m per 35 km afstand. Dit komt mede doordat naast de bel de afgekoelde lucht daalt. Het is dus zaak om steeds weer een bel te vinden om een zo groot mogelijke afstand af te kunnen leggen. Mocht je geen thermiek meer vinden zou je na ongeveer 25 km moeten landen.

Op een goede thermische dag is het mogelijk om op deze wijze honderden kilometers af te leggen. De langste vlucht die ik heb gemaakt was 580 km in 7.5 uur. Als je zulke grote afstanden aflegt is het zaak om de weersomstandigheden goed in de gaten te houden. Het kan wel eens voorkomen dat er geen thermiek meer is en als je niet meer thuis kunt komen moet je, daar waar je bent, landen. Dit kan zijn op een ander vliegveld maar het is ook mogelijk dat je ergens op een akker of in een weiland moet landen. Volgens de wet mag een zweefvliegtuig overal landen behalve in de bebouwde kom of op de openbare weg. In dit laatste geval moet je opgehaald worden, het vliegtuig demonteren en in een aanhanger naar huis brengen, maar dit komt gelukkig maar sporadisch voor. Het is een mooie sport en je bent altijd overgeleverd aan de elementen maar dit brengt een gezonde portie spanning met zich mee, maar het grootste voordeel is wel dat er geen files en opstoppingen zijn. Vanaf begin april tot eind oktober wordt er in Schinveld gevlogen en onder het genot van een drankje is dit alles goed te volgen vanaf het terras van ons clubhuis.

Hoogtepunten seizoen 2011-2012

samen met Carel Kraayenhof Tango ensemble

Slotapplaus met alle medewerkers

Mannenkoor DSM • SABIC

Kerstconcerten: 14 december 2011 Hanenhof Geleen en
19 december 2011 PLT Theater Heerlen

Hier wel goede koor akoestiek/ medewerking Wendy Kokkelkoren en Martin Hurkens

Uitvoering enthousiast ontvangen in een volle schouwburg

De neus in de boter (of het lid worden/zijn van een diamanten koor)

Soms zijn het de omstandigheden, die je dwingen een besluit te nemen met niet direct uitzicht op de invloed daarvan op je persoonlijke belevingswereld. In 2010 overkwam mij dat, de omstandigheden dirigerden mij naar opzegging van het lidmaatschap van het koor waar ik toch, op een paar maanden na, 25 jaar de zanghobby met veel plezier had mogen beoefenen. In eerste instantie dacht ik aan afkicken via een ontzangingskuur met een eventuele zangkoorloze voortzetting van mijn leven, mede omdat ik vond dat ik een leeftijd had bereikt die het, naar mijn mening, niet meer aantrekkelijk maakte voor een koor om je in te lijven, gezien de algemene vergrijzing en/of verkaling in de korenwereld.

Maar na ongeveer zes zang-sabbatical maanden werden de kriebels toch weer zo hevig dat er naar een koor op zoek werd gegaan. Een aantal medezangers van het vorige koor hadden toen al de stap gemaakt naar dit koor (DSM-SABIC) en verzekerden mij dat *Ambitie* en *Motivatie* hier nog met hoofdletters geschreven werden, en dat mijn leeftijd nog niet als een belemmering werd gezien. Dus heb ik in november 2010 de “niet meer zo stoute” schoenen aange trokken en een repetitie avond bezocht om even van de koorcultuur van het koor te proeven. Ik proefde meteen dat er een motiverend spanningsveld aanwezig was bij koor en dirigent, die zijn “drive” verbaal en fysiek trachtte over te brengen op de zangers en voor zichzelf een aardige combinatie wist te treffen van zang-coaching en fitness training. De zangers, in zittende positie, beperkte zich gelukkig tot het verbale gedeelte, wat bij mij de angst wegnam voor lichamelijke overbelasting.

Kortom: “Ik was om”.

2011 bleek ook nog eens een jubileumjaar voor het koor te zijn met als apotheose een groots opgezet galaconcert in de schouwburg te Sittard. *Ik viel dus met de neus in de boter* (vandaar de titel van dit stukje). Dit hield wel in dat er heel wat van bestuur, dirigent en ook van de koorleden werd verlangd om deze ambities waar te maken. Ik was wel in de gelukkige omstandigheid, na vele jaren als bestuurslid in het vorige koor, de hele zaak relaxt van de andere kant van de lijn te mogen meemaken. Ik leefde ook nog in de veronderstelling dat het gras bij andere koren veel groener was en zo’n jubileumjaar even uit de losse pols werd georganiseerd.

Tot mijn grote opluchting “nee dus”. Ook het Mannenkoor DSM-SABIC bestond gelukkig uit gewone mensen, met alle voorkomende menselijkheden. Ik zag bestuursleden zwoegen om alle puzzelstukjes tijdig op hun plaats te krijgen. Een dirigent die zijn energie, Essent zou er jaloers op zijn, naar het koor trachtte over te stralen.

Zangers die hun uiterste best deden en naar beste vermogen gevolg trachtten te geven aan de uitgestippelde lijn van repetities, extra repetities en het aanleren van verschillende spraakgebreken (“Uen yn ysbryd quele ame nawaïtu”, wat zoveel betekend als “ik geloof dat ik m’n tongspier heb verrekt”).

Maar naarmate de tijd vorderde en de druk, waarschijnlijk onbewust, werd opgevoerd tot bijna maximale spanning werden toch ineens onefenheidjes geconstateerd, die geëvalueerd dienden te worden en het predicaat kregen “moeten we in de toekomst voorkomen”, zoals er na iedere organisatie van een volgend ambitieus evenement weer “*moeten-we-in-de-toekomst-voorkomen-puntjes*” boven zullen komen drijven. En dat is goed zo, je moet blijven streven naar verbetering en om naar beste eer en geweten de status van je koor te waarborgen. En gelukkig was/is niet alles perfect, want stel je voor dat organisatie, repetities en uitvoeringen een formaliteit zouden worden die als een vanzelfsprekendheid uitgevoerd zouden kunnen worden, wat blijft er dan nog over van de zanghobby? Het moet een uitdaging blijven om een optimale prestatie en presentatie neer te zetten.

De eigenlijke intentie van dit stukje was “Mijmeren over- en terugblikken op- het diamanten jubileumjaar”, maar ik heb de vrijheid genomen om mijn eigen beleving tijdens ‘t eerste jaar bij dit koor erin te verwerken.

En als ik dan toch nog even aan ‘t mijmeren sla, denk ik, dat met mij, alle zangers, partners en toehoorders de voldoening hebben mogen proeven van een zeer geslaagd jubileumjaar. Er moet wel heel wat, voor de zangers onzichtbaar, werk achter de schermen zijn verzet om alles in de juiste banen te leiden, Petje Af.

Ik heb althans mijn eerste jaar bij dit koor als één grote uitdaging ervaren en ik heb het gevoel dat ik er al langer bij hoor dan dat ene jaar en ik hoop nog veel langer deel te mogen uitmaken van het mannenkoor DSM-SABIC dat streeft naar nieuwe uitdagingen en mooie uitvoeringen. Ik hoop dat alle zangers met mij de motivatie zullen opbrengen om zichzelf weer wekelijks bloot te willen stellen aan het genadeloze regime, dat in de volksmond ook wel repetitie wordt genoemd.

Fred Wissink

Afscheid van de 3 “kooriconen” Jan, Rie en Thuur

Jan Cellissen. Jan werd geboren in 1934. Op 18-jarige leeftijd trad hij in dienst bij DSM.

Van 1952 tot 1973 was hij werkzaam bij de afdeling Analyse op het Centraal Laboratorium, de afdeling waar ons koor in 1951 is ontstaan.

In maart 1953 werd Jan lid van ons koor, waarvan zijn vader Sjaak de eerste dirigent was.

In 1968 werd Jan benoemd tot voorzitter van ons koor. In 1973 werd Jan geplaatst in de afdeling Centrale Dienst Organisatie en Efficiency. Van de kennis en ervaring, die Jan in die functie opdeed heeft het koor veel profijt gehad. In 1976, na het zilveren bestaansfeest van het koor, overhandigde Jan de voorzittershamer van het koor aan Piet Hendricks.

Met een genereus gebaar overhandigt Jan Cellissen (links) de voorzittershamer aan zijn opvolger Piet Hendricks.

Jan werd benoemd tot Lid van Verdienste. In 1982 werd hij benoemd tot chef van het Centraal Archief van DSM te Heerlen. Muziek en in het bijzonder zang is altijd een grote hobby geweest. Jan was een gewaardeerd solist bij het koor en bij zustervereniging Mignon van Geleen. Buiten zingen was Jan actief als handballer. Later kwam fietsen en tennis hiervoor in de plaats.

Rie Dewaide. Rie werd geboren in 1930.

In 1948 trad Rie in dienst bij de Staatsmijnen. Na enige tijd volgde hij de opleiding Mijschool, welke hij in 1957 met succes afsloot. Hij kwam in functie als ondergronds opzichter bij de Staatsmijn Maurits. Na de sluiting van de Maurits volgde Rie een 2-jarige omscholing en werd te werkgesteld in het Centraal Laboratorium, dat later DSM Research werd genoemd. Hij kwam te werken in de afdeling Analyse, in de werkgroep Amino-zurenanalyse. In die werkgroep werkte ook Piet Hendricks, die toen voorzitter was van ons koor.

Logisch, dat Rie als muzikkenner en ervaren kerkzanger, zich aansloot bij ons koor. Rie heeft vele jaren een actieve rol vervuld bij de realisatie van ons koorblad. Als lid van de muziekcommissie was hij de “linking pin” tussen koor en dirigent. Rie maakte vele jaren deel uit van het bestuur, waarin hij gold als de muziekdeskundige. Terecht werd Rie benoemd tot Lid van Verdienste.

Thuur Kitzen. Net als Rie Dewaide werd ook Thuur geboren in 1930. Op de lagere school troffen ze elkaar in dezelfde klas. Ook Thuur ging naar de Mijnschool en sloot de opleiding succesvol af met specialisatie Minutie besparing. Uit hoofde van die functie switchte hij regelmatig van de Staatsmijnen Emma, Hendrik, Wilhelmina en Maurits. In 1960 trof hem een ernstig ongeluk met een nieuwe laadmachine. Na nog één jaar bovengronds te hebben gewerkt, verliet hij DSM en ging werken in de horeca. Thuur werd beheerder van café Parkzicht (5 jaar) en het Klaverblad (12 ½ jaar). Door een tip van Thei Dobbelsteijn, na een H.Mis in Genhout sloot Thuur zich aan bij ons koor. Vele jaren was Thuur actief met het in orde maken van de muziekmappen, samen met Ben Schmitz en Lei Cremers.

Thuur stuurde, in januari, een mooie brief naar het koor.

Eén zin uit die brief plaatsen we in dit koorblad :

”Het is een mooie tijd geweest en met mijn 25 zangjaren een mooie afsluiting van mijn lidmaatschap. Elly en ik zullen jullie allemaal missen, maar niet vergeten.”

Piet Hendricks

Personalia

IN MEMORIAM

John Voorjans 29 augustus 2011

Dinsdag 30 augustus kregen we het bericht dat John Voorjans die avond daarvoor was overleden. We wisten dat hij erg ziek was maar dat het zo snel zou gaan had niemand verwacht. Begin dit jaar werd John lid van ons koor na vele jaren gezongen te hebben in de koren Wieker Eindrach en Wieker Hofzengers. Bij zijn begrafenis fungeerden 6 zangers als slippendragers en begeleiden de kist. Omdat Wim Schepers verhinderd was werden de honneurs waargenomen door Jean Lardinois. Er werd op gepaste wijze gezongen en Jean zorgde voor mooi orgelspel. Ook Wim Hendrix was afwezig maar Frank Kroese trad op als zijn vervanger. In zijn In Memoriam zei hij: "In deze korte periode hebben we John leren kennen als een aimabel en vriendelijk mens met een eigen mening, positief kritisch, altijd opbouwend en steeds behulpzaam. Hij was een perfectionist, thuis, op het werk maar ook als zanger. Hij voelde zich direct bij ons thuis en genoot zichtbaar van de repetities en optredens. John zag uit naar ons komend concert in oktober. Helaas heeft dit niet meer mogen zijn."

Ben Schmitz 22 oktober 2011

We wisten dat de gezondheid van Ben sterk achteruit ging maar de overlijdens-advertentie in de krant van 29 oktober was toch een schok. Een als eenmalig bedoelde gebeurtenis, de vocale opluistering in 1951 aan de onthulling van een gedenkplaat voor de tijdens de tweede wereldoorlog omgekomen collega's van het Centraal Laboratorium, werd het begin van een "bedrijfskoor". Het resultaat was niet slecht en smaakte naar meer. De zangers van het eerste uur, Ben samen met Wiel Wolters, opperden het idee om door te gaan met repeteren en later eventueel een koor op te richten. Tot 22 oktober 2002 is hij lid gebleven van ons koor. Zelfs tot hoge leeftijd bleef hij geïnteresseerd in het wel en wee van ons koor. Aan het begin van de repetitie op woensdag 2 november sprak onze voorzitter een In Memoriam uit en werd een minuut stilte in acht genomen. Het afscheid heeft in besloten familiekring plaatsgevonden.

LEDENMUTATIES

Nieuwe Leden

1eTenor : John Voorjans (overleden 29 augustus 2011)
2eTenor : Jac Stroesser
Bas : Wil Koumans

Opzeggingen

2eTenor : Heinz Albrecht
 Jac Stroesser
Bariton : Antoine Heijnen
 Loe Vranken

JUBILARISSEN

Toon van Houten, Ton Pijpers, Pierre Vorache – 40 jaar
Joost Hillemans, Thuur Kitzen, Wim Nusser – 25 jaar
Herman Bartelink – 35 jaar

HUWELIJKSJUBILEA

Hr. en Mevr. Dols – Salden	40 jaar op	16-04-2011
Celissen – van Pol	50 jaar op	29-06-2011
Hermans – Martens	50 jaar op	11-07-2011
Janken – Jacobs	40 jaar op	23-10-2011
De Groen – Rempelberg	50 jaar op	25-10-2011
Hendricks – Everaerts	50 jaar op	27-01-2012
Emde – Hamers	25 jaar op	29-01-2012
Schepers – Vellen	25 jaar op	10-04-2012
Knoben – Heiligers	50 jaar op	28-04-2012
Maessen – Cleuskens	50 jaar op	09-05-2012
Penris – Deneer	40 jaar op	01-06-2012
Huenen – Dirks	50 jaar op	09-06-2012

سابك
sabic

G. Boetzkes & Zn
Economiestraat 6
6135 KV Sittard
Telefoon: 046-4512836
Telefax: 046-4581958
E-mail adres: info@boetzkes.nl
www.boetzkes.nl

Koorregels

-Zorg dat je goed gehoord wordt. Als iedereen zacht zingt brul jij het uit . . , dat staat zeer beschaafd.

-Luister nooit naar de dirigent; jij weet het veel beter dan hij

-Zing met je mond zo ver mogelijk dicht, dat bevordert de klankkleur en geeft een sjeke indruk.

-Kijk overal naar, behalve naar de dirigent. Naar hem kijken alleen de domme mensen.

-Praat luidruchtig en doorlopend met je burens, dat verlevendigt de repetitie en verhoogt zeker de concentratie van de dirigent en de ander koorleden.

-Kom altijd te laat dat onderstreept je belangrijkheid.

-Kijk bij het zingen zo sacherijng mogelijk, ongeveer zoals Napoleon bij Waterloo.

-Koorrepetities zijn voor minderbegaafden; ga er dan ook bij hoge uitzondering heen. Jij kunt wel zonder. Je zult dat bij het optreden wel merken, want iedereen zingt dan fout behalve jij.

-Zorg ook dat je, als je al eens op de repetitie bent, je zeer sociaal opstelt. Zorg dat je zoveel mogelijk praat, en laat de pauze zich daar maar even bij aanpassen.

-Schep vooral op over je eigen prestaties en lever zoveel mogelijk kritiek op anderen. Bazuin rond dat het vroeger veel beter ging en dat het een gunst is dat je nog mee wilt zingen.

LEGPUZZEL PRIJSPUZZEL

© Puzzelland

120418

Probeer de onderstaande woorden in het diagram te passen. Dat kan slechts op één manier.

3 Letters	Gom	4 Letters	Reel	Paren	8 Letters
Aai	Hor	Amen	Snek	Pipet	Kanunnik
Aar	Iel	Bons	Toer	Rodeo	Pastille
Aga	Kus	Egel	Tred	Seraf	
Als	Lat	Eren		Telex	11 Letters
Ama	Lel	Firn	5 Letters	Temet	Familiegraf
Are	Lot	Gala	Aleer		Mishandelen
Ave	Nar	Gave	Arena	6 Letters	Neerstorten
Bah	Nek	Glit	Arren	Agenda	Reclamefilm
Bil	Nel	Gnoe	Barre	Bestel	Reuzenslang
Boa	Nop	Grog	Ertoe	Gevoel	
Bos	Nut	Kiev	Galon	Ovatie	
Duo	Rad	Lego	Hopen		
Ems	Rag	Mare	Melet	7 Letters	
Ere	Uur	Oxer	Nemen	Gedraai	
Fax	Ver	Para	Omega	Gorilla	
Gat	Zat	Raki	Onega	Taxirit	

